

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۱۴ جولای ۲۰۲۱

افشاگری های تکانه‌دهنده «سدات پکر» یکی از سران مافیای ترکیه از دولت رجب طیب اردو خان! (بخش سوم)

گرایش‌های مختلف سیستم سرمایه‌داری، از جمله گرایش‌های ناسیونالیسم و نئولیبرالیسم می‌تواند هم در جلد دین و هم در جلد غیردینی و سکولار و هم فاشیسم ظاهر شود. در این مورد می‌توانیم دولت اردو خان و دولت اقلیم کردستان عراق را مثال بزنیم. هر دو دولت به سادگی و بدون هیچ‌گونه پیچیدگی با سیاست‌های روزمره خود و همکاری با همدیگر و همچنین باندهای تبهکار، بی‌پرده ورشکستگی نظریه «دولت - ملت» را به نمایش می‌گذارند. به عبارت دیگر، دولت ترکیه نه نماینده ملت ترک است و نه دولت اقلیم کردستان نیز نماینده مردم کرد. آن‌ها در راستای حفظ منافع قدرت و حاکمیت سرمایه‌داری خود، حاضرند میلیون‌ها ترک و کرد را سرکوب کنند و تاکنون نیز سرکوب کرده‌اند. آن‌ها و همفکران‌شان همچون جمهوری اسلامی ایران، دشمن سرسخت آزادی و برابری و اتحاد خلق‌های تحت ستم در کشورهای خود و منطقه هستند.

همه تزا و تئوری‌هایی که این دو دولت و بسیاری از دولت‌های منطقه و جهان می‌بافند پوششی برای قدرت‌گیری، برای پوشاندن جنایت‌های دولتی و حفظ منافع طبقاتی در لاف‌های منافع ملی و دولت - ملت است. در حالی که اگر کمی با چشم و گوش باز به هر گوشه جهان نگاه کنیم می‌بینیم که کشمکش‌های ناسیونالیستی چقدر برای جامعه و محیط زیست فاجعه به بار آورده‌اند و شریف‌ترین و انسانی‌ترین آرمان‌ها و آرزوهای بشر را به بیراهه کشانده‌اند. تاریخ را تحریف کرده‌اند.

تحریف تاریخ توسط نژادپرستان و دین‌پرستان، به واکنش نژادی و ملی و مذهبی دیگری منجر می‌گردد. نژادپرستان در هر لباسی باشند اما از یک جنس فرهنگی برخوردارند. آن‌هم فرهنگ جهالت و سرکوب و خوکامگی. کارنامه آنان در همه کشورها سرکوب ستم‌دیدگان، آزادی‌خواهان و اقلیت‌های ملی و مذهبی است. اگر به اعمال تاریخی از هیتلر تا خامنه‌ای و اردوخان تا بارزانی و... بنگرید آیا می‌توانید در کارنامه آن‌ها برای نمونه یک صفحه سفید پیدا کنید؟ قطعاً پیدا نمی‌کنید.

واقعیت آن است که انقلاب‌های شکست‌خورده، تجربیات سیاسی ناکام و خونین، فساد دولتی و غیردولتی، جنایت و ترور، رقابت و تحقیر، همه این‌ها، ماجراجویی را برای تشدید نفرت و دست بردن به اسلحه مهیا می‌کنند.

رهایی ملی و منافع ملی با رهایی و منافع جمعی بسیار متفاوت است. برای مثال هنگامی که جمهوری اسلامی ایران دم از رهایی ملی و منافع می‌زند آشکارا دروغ می‌گوید تا خاک به چشم جامعه بپاشد. چرا که این حکومت چهل و دو سال است ملل تحت ایران را سرکوب و کشتار می‌کند و بر منافع شریعت و امت اسلامی پا افشاری می‌کند. اما رهایی جمعی و منافع جمعی، برپایی آزادی، برابری، دموکراسی، عدالت اجتماعی و همبستگی اجتماعی بین همه شهروندان بدون در نظر گرفتن ملیت و جنسیت و باورهای مذهبی و سیاست‌های متفاوت است. بنابراین جا زدن رهایی ملی با رهایی اجتماعی دروغ و جعل تاریخ است.

دولت‌محوری همه مسایل و معضلات جامعه را امنیتی و نظامی می‌کند و بلافاصله شدیداً آدست به سرکوب و سانسور آن‌ها می‌زند.

یک دهه پیش به نظر می‌رسید نفوذ مافیا در سیاست ترکیه تمام شده باشد. بعضی از پدرخوانده‌های مافیای ترکیه در زندان بودند، و رجب طیب اردوخان نخست‌وزیر وقت اعلام کرد که این کشور با اتخاذ سیاست «دست‌های پاک»، از ورطه فساد نجات خواهد یافت. البته همه خوش‌بین نبودند؛ سال ۲۰۱۱ یک مقام بازنشسته پلیس گفت سازمان‌های تبهکار خوابیده‌اند و اگر فضای سیاسی مناسب را پیدا کنند، دوباره بیدار می‌شوند. رایان گینگراس در نشریه «وار آن د راکس» با اشاره به این موضوع، می‌گوید این پیش‌گویی انگار واقعیت پیدا کرده است.

در بخش‌های قبلی نیز اشاره کردیم که در هفته‌های گذشته، صدات پکر، یکی از روسای بدنام مافیا، از دوبی با انتشار ویدیوهایی در یوتیوب، اتهامات هولناکی علیه دولت ترکیه مطرح کرد. او یکی از نمایندگان را به جنایت و تجاوز متهم کرد، و پسر اردوخان را به قاچاق کوکائین متهم کرده است. و گفت وزیر کشور، سلیمان سویلو از آن‌ها حمایت می‌کند. گرچه پکر سر و صدای زیادی به پا کرده، مافیای ترکیه و دولت اردوخان، هر دو دوست دارند پیوندشان مخفی بماند. پکر جزو آخرین نسل از گردن‌کلفت‌های ترکیه موسوم به «کابادی» است که کارشان قاچاق مواد مخدر و...، اخاذی، باج‌گیری و کارهای تبهکارانه است. اما برخلاف گفته شهروندان، برخی رسانه‌های راست ترکیه دوست دارند امثال پکر را تا جایی که در کنار حاکمیت قرار دارند «قهرمان» معرفی کنند.

پکر در عین سیاست‌باز هم هست و از جوانی در فعالیت‌های نژادپرستانه شرکت داشت. در میان گروه‌های افراطی راست، هم چون حزب حرکت ملی، او یک «قهرمان» محسوب می‌شود. او اقرار کرده که هم‌سو با دولت برای مقابله با کردهای مخالف دولت مرکزی ترکیه و دیگر تهدیدات علیه امنیت ملی عمل می‌کند. از سال ۲۰۱۴ او خود را به‌عنوان حامی حزب عدالت و توسعه اردوخان جا انداخته است. او در سال ۲۰۱۵ در یک سخنرانی گفته است کسانی که نامه حمایت از صلح در مناطق کردنشین ترکیه امضاء کردند قتل‌عام خواهند شد. این اظهارات و دیگر تحریکات پکر علیه مخالفان دولت، نه تنها عواقبی برای او نداشته بلکه تشویق هم شده است و دلیل آن بسیار روشن است؛ او از حمایت دولت و پلیس مخفی(میت) برخوردار بود.

این اولین رسوایی مافیایی در ترکیه نیست. مواردی مثل قاچاق مواد مخدر و رسوایی‌های مرتبط با گرگ‌های خاکستری و با حزب حرکت ملی که به دولت ترکیه و قاچاق بین‌المللی وصل است و... بخشی از تاریخچه سیاسی دولت‌های ترکیه است.

در عین حال تحقیق درباره جرائم سازمان‌یافته در ترکیه، کار ترسناکی است. چرا که علاوه بر دولت، ارتش، پلیس مخفی، ژاندارمری و دستگاه پلیس نیز همگی آلوده به باندهای قاچاق و تبهکار هستند. در قرن بیستم، سیاسیون و روزنامه‌نگاران ترکیه در این مورد ساکت بودند. تاکنون هیچ‌کدام از سران بزرگ مواد مخدر ترکیه هرگز محکوم نشده‌اند، و برخی از ژورنالیست‌هایی که نقش مافیا در پلیس را بررسی کرده‌اند به قتل رسیده‌اند. برای نمونه اوغور موجو، یکی از روزنامه‌نگاران نامی ترکیه بود که به قتل رسید.

در گذشته وقتی اردوخان با اتهام فساد روبه‌رو می‌شد، بلافاصله مانع افشای آن‌ها می‌شد. سال ۲۰۱۳ وقتی معلوم شد پسرش و تعدادی از وزیرانش برای دورزدن تحریم‌های جمهوری اسلامی ایران همکاری می‌کردند، هنگامی که به رسانه‌ها کشید او دولت‌های خارجی را به توطئه متهم کرد. حالا متحدان او و رسانه‌های ترکیه، ویدیوهای پکر را ادامه همان سیاست معرفی می‌کنند. در حالی که بسیاری از مردم، و مخالفان حزب حاکم، این وضعیت را ناشی از سلسله‌مراتب تاریک و خونریز قدرت حاکم بر کشور می‌دانند.

به این ترتیب، تفکیک مافیای ترکیه از دستگاه سیاسی حاکم بر این کشور چندان هم سهل و آسان نیست. اما این مختص ترکیه نیست. بسیاری از حکومت‌ها مستبد از جمله جمهوری اسلامی ایران دارای چنین خصلت‌های تبهکارانه‌ای هستند. ماجرای پکر نمونه آشکاری از همکاری‌های متقابل گروه‌های مافیایی و دولت‌های مستبد است که شفافیت سیاسی و آزادی رسانه‌ای و خبررسانی مستقل در آن‌ها وجود ندارد. با توجه به قدرت سلطانی اردوخان، هیچ‌کدام از نهادهای قضایی و پلیسی یا پارلمان، نه می‌تواند و نه می‌خواهد در این موارد شفاف‌سازی شود. چرا که خود این نهادها نیز هر کدام به نوعی به جریانات مافیایی آلوده‌اند. مطبوعات هم فقط می‌توانند تماشاجی باشند چرا که جرات بیان واقعیت‌ها را ندارند. بنابراین وقتی مردم ترکیه و ناظران به رسانه‌ها و پلیس و دولت اعتمادی ندارند، مجبورند حرف‌های یک گانگستر را بشنوند حتی اگر دروغ و شایعه باشند.

پروفسور امره کُنکار از روزنامه‌نگاران و تحلیل‌گران قدیمی ترکیه، در این مورد گفته است: «متأسفانه آنچه ما شاهد آن هستیم، فعالیت یک نهاد رسمی و حقوقی شناخته شده به نام دولت نیست، بلکه ترکیبی از مافیا، طریقت‌های مخفیانه و رسانه‌هایی هست که رسانه نیستند و اتاق‌هایی برای عملیات غیرقانونی و پنهانی هستند.»

«روشن چاکر» از تحلیل‌گران و روزنامه‌نگاران قدیمی ترکیه در مورد سادات پکر، گفته است: «سخنان پکر، به معنی پایان دوران اقتدار برخی از چهره‌های مهمی است که در چند سال اخیر با سادات پکر، در ارتباط بوده‌اند. از روزنامه‌نگاران طرفدار حزب حاکم گرفته تا برخی از استاندارها، فرماندارها، چهره‌های مهم و منتقد امنیت و سیاست‌مدارانی که حالا با افشای این اطلاعات، امکان تداوم فعالیت برای بسیاری از آن‌ها وجود نخواهد داشت.»

مراد یتکین از دیگر روزنامه‌نگاران قدیمی ترکیه نیز که در دوران افشای پرونده «سوسورلوگ»، تجارب مهمی در مورد افشاگری اطلاعات مربوط به ارتباط مافیای مواد مخدر با چهره‌های امنیتی و قضایی وقت ترکیه داشته در این مورد گفته است: «دنیاى ما تغییر یافته و معتقدم که بین رویداد کنونی افشاگری سادات پکر و رویداد سوسورلوگ، شباهت چندانی وجود ندارد. بسیار عجیب است که هیچ‌کدام از قضات و دادستان‌های کشور، جرات ندارند وارد این میدان شوند. حتی کار به جایی رسیده که سلیمان سویلو وزیر کشور، به شکل قانونی و رسمی، علیه سادات پکر طرح

شکایت و اقامه دعوی کرده اما هنوز واکنشی از دادستان‌ها نداشته‌ایم. جالب این‌جاست که سلیمان سویلو یک سیاست‌مدار آینده‌دار است و بر اساس نظرسنجی‌های موسسه متروپول، بعد از اردوخان محبوب‌ترین چهره است.»

سعدالدین تانتان که زمانی وزیر کشور ترکیه بوده و در مدیریت تشکیلات پلیس و ساختار امنیتی ترکیه، تجارب فراوانی دارد، در این مورد گفته است: «متأسفانه ما شاهد این هستیم که در ترکیه، عملاً چیزی به نام حاکمیت حقوق، باقی نمانده است. وقتی که خود دولت، به اعتبار و اهمیت قانون و دستگاه قضا بی‌اعتنایی کند، زمینه برای فعالیت و نفوذ گروه‌های مافیایی فراهم می‌شود.»

اخراج یک خبرنگار خبرگزاری رسمی آناتولی ترکیه به خاطر طرح سؤالی در مورد ادعاهای رییس فراری مافیا و وزیر کشور، نشان داد که ماجرای سادات پکر به این زودی‌ها در ترکیه تمامی نخواهد داشت.

خبرنگار آناتولی، در یک نشست از مصطفی وارانک وزیر فن‌آوری و بکر پاکدمیرلی وزیر کشاورزی ترکیه پرسید: «آیا حزب عدالت و توسعه با آن همه اهداف بزرگ، کوچک‌تر از سلیمان سویلو وزیر کشور است؟ حالا که شائبه ارتباط او با چهره مافیایی در میان است، چرا توضیحی نمی‌دهد؟ آیا او در نشست کابینه دولت، در این مورد برای شما صحبت کرده است؟»

به دنبال انتشار فایل ویدیویی این سؤال، خبرگزاری آناتولی، فی‌الفور او را اخراج کرد و مشاور وزیر کشور نیز خواهان برکناری مدیرعامل خبرگزاری شد.

علاوه بر اخراج خبرنگار آناتولی، شرکت و منازل دو روزنامه‌نگار مشهور طرفدار اردوخان به نام برادران اوز ایشیک، از سوی پلیس مورد بازرسی قرار گرفت و لپ‌تاپ‌ها و گوشی‌های آن‌ها ضبط شد.

چرا که برادر ارشد ایشیک، در دو چت ویدیویی با سادات پکر، او را با عنوان «آقا بیگ» یا «برادر بزرگ» مورد خطاب قرار داده و با این حرف پکر موافق بود که اقدامات و اظهارات سلیمان سویلو، عین دیوانه‌بازی است.

سادات پکر در آن ویدیو گفته بود: من ۲۰ سال روی این آدم (وزیر کشور) سرمایه‌گذاری کرده‌ام، چرا حالا به من می‌گویند کثافت؟

سادات پکر اهل ساکاریا که از او به عنوان یک چهره مافیایی مهم و قدرتمند نام برده می‌شود، از چند ماه پیش به خاج از کشور رفته است.

در حالی که او از سال ۲۰۱۲ میلادی، رفته‌رفته به عنوان یک تاجر و کارآفرین، از دنیای زیرزمین و مخفی مافیا، نه تنها به صحنه آشکار ثروتمندان استانبول، از میر، آنکارا و آنتالیا راه یافت و مراسم افتتاحیه و ضیافتی نبود که او را دعوت نکنند، بلکه در مراسم‌های دولتی نیز جزو مهمانان طراز اول بود.

پکر علاوه بر کار سرمایه‌گذاری و تجارت، در حوزه‌های سیاسی و گرایش ملی‌گرایانه افراطی نیز فعال بود. او از ارسال جلیقه ضدگلوله و تجهیزات نظامی برای ترکان‌های سوری و گروه موسوم به ارتش آزاد سوریه گرفته تا ارتباط با چینی‌ها و حمایت از گروه‌های مسلحی که با حمایت دولت و ارتش ترکیه با سیستم خودمختاری روزآوا (کردستان سوریه) و حزب کارگران ترکیه (پ.ک.ک) می‌جنگیدند، به شدت فعال بود.

سادات پکر، در افشاگری‌های خود، به طیف وسیعی از مسائل اشاره می‌کند: از ارتباط تاجر و کارآفرینان بزرگ جمهوری آذربایجان با خانواده اردوخان گرفته تا اسرار پروژه‌های بزرگ، مافیای مواد مخدر، ارتباط شخصی با وزیر کشور و بسیاری مسائل دیگر.

سادات پکر حالا به دشمن شماره یک سلیمان سویلو وزیر کشور تبدیل شده و او را بر لبه پرتگاه استعفا یا برکناری قرار داده است. در حالی که هم اکنون از سلیمان سویلو به عنوان مهم‌ترین شانس ریاست جمهوری ترکیه نام برده

می‌شود و دولت باغچلی رهبر حزب فاشیستی حرکت ملی به شدت از او حمایت می‌کند. در نتیجه اردوخان، برای برکنار کردن احتمالی او، عملاً در شرایط سختی قرار گرفته است. چرا که اردوخان در ائتلاف جمهور، شریک باغچلی است و ناچار است بسیاری از خواسته‌های او را بپذیرد.

با نگاهی به سوابق سادات پکر، می‌توان این واقعیت ساده را فهمید که او بدون تردید، یکی از مهم‌ترین و خطرناک‌ترین مجرمین دهه‌های اخیر ترکیه است.

او استاد و متخصص جرایم سازمان‌یافته و اقدامات مافیایی، اخاذی و تخلفات اقتصادی و گروه‌سازی‌های بزرگ است. از این گذشته، تماشای فایل‌های ویدیویی و سخنان او، نحوه صحبت کردن، تهدیدات مداوم، پوشش، توضیحات حاکی از ارباب و تهدیدات او، می‌تواند اثبات کند که اردوخان با چهره خطرناکی روبه‌رو است که به منظور رسیدن به اهداف خود و نجات یافتن از دست قانون و زندان، می‌تواند از هر ابزار و امکانی بهترین سوءاستفاده را ببرد. جالب این‌جاست که این چهره مافیایی، برای سرپوش گذاشتن بر اقدامات خود، از حربه‌ها و شعارهای مرسوم استفاده می‌کند.

به عنوان مثال، او اعلام کرده که دو سال پیش، با وجود آن که مامورین پلیس، به او توصیه کرده‌اند که به شهر الازغ سفر نکند، با این حال، هر ریسک و مخاطره‌ای را به جان خریده و به الازغ رفته تا در جمع گروهی از طرفداران خود، سخنرانی کند. چرا؟

چون به قول خودش از سوی «خانواده‌های شهدا» دعوت شده و در قاموس او، هیچ دلیل و توجیهی برای رد دعوت خانواده‌هایی وجود ندارد که فرزندان آن‌ها برای دفاع از وطن، «شهید» شده‌اند.

سدات پکر، در یک اقدام نمایشی دیگر، در یک مهد کودک، یک تخم مرغ آب‌پز را با پوست می‌خورد؟ چرا چون یک دختر خردسال از او پرسیده: عمو سادات شما می‌توانید یک تخم مرغ را با پوست بخورید؟ او نیز در جواب گفته: ما به خاطر شما جهان را به آتش می‌کشیم. خوردن تخم مرغ با پوست که کاری ندارد!

سدات پکر، همچنین با انتشار فایل‌های ویدیویی در توئیتر و اینستاگرام، از قول هوادارانش ادعا کرده که در ایران، یک ارتش ناشناخته دارد! او برای اثبات این ادعای خود، تصاویری از نوجوانانی را منتشر کرده که گویا از ایران، ویدیوی سلفی گرفته و با نشان دادن حالت نمادین گرگ‌ها به عنوان نماد ملی‌گرایان ترک، خود را سربازان تحت امر سادات پکر خوانده و از خداوند متعال، برای او آرزوی طول عمر کرده‌اند!

ادامه دارد.

سه‌شنبه ۲۲ سرطان ۱۴۰۰-سیزدهم جولای ۲۰۲۱